

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. kovo 14 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Socialinis draudimas – Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl laisvo asmenų judėjimo – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004–3 straipsnis – Materialinio taikymo sritis – Prancūzijos gyventojų, priklausančių Šveicarijos socialinio draudimo sistemai, mokos nuo pajamų iš turto – mokos, kuriomis finansuojamos dvi Prancūzijos nacionalinio solidarumo dėl savarankiškumo fondo administruojamos išmokos – Tiesioginis ir pakankamai svarbus ryšys su tam tikromis socialinio draudimo sritimis – „Socialinio draudimo išmokos“ apibrėžtis – Individualus pareiškėjo asmeninių poreikių vertinimas – Atsižvelgimas į pareiškėjo materialinius išteklius apskaičiuojant išmoką dydį“

Byloje C-372/18

dėl *Cour administrative d'appel de Nancy* (Nansi administracinis apeliacinis teismas, Prancūzija) 2018 m. gegužės 31 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. birželio 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ministre de l'Action et des Comptes publics

prieš

sutuoktinius Dreyer

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai E. Levits ir C. Vajda (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorius A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- sutuoktinį Dreyer, atstovaujamą advokato J. Schaeffer,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamą D. Colas ir R. Coesme,
- Europos Komisijos, atstovaujamą D. Martin ir M. Van Hoof,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemos koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1.; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72 ir klaidų ištaisymas, OL L 200, 2004, p. 1) 3 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Ministre de l'Action et des Comptes publics* (finansų ministras, Prancūzija) ir Raymond Dreyer bei jo sutuoktinės, rezidentė mokesčių tikslais Prancūzijoje, apdraustą socialiniu draudimu Šveicarijoje (toliau – sutuoktiniai Dreyer), dėl nuo pajamų iš kilnojamojo turto skaičiuojamų mokesčių, kuriomis šie asmenys buvo apmokestinami už 2015 metus, mokėjimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Susitarimas dėl laisvo asmenų judėjimo

3 1999 m. birželio 21 d. Europos bendrija ir jos valstybės narės ir Šveicarijos Konfederacija pasirašė septynis susitarimus, tarp kurių yra Susitarimas dėl laisvo asmenų judėjimo (OL L 114, 2002, p. 6; toliau – Susitarimas dėl laisvo asmenų judėjimo). 2002 m. balandžio 4 d. Tarybos ir Komisijos sprendimu 2002/309/EB, Euratomas, dėl bendradarbiavimo mokslo ir technologijų srityje susitarimo, dėl septynių susitarimų sudarymo su Šveicarijos Konfederacija (OL L 114, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 41 t., p. 89) šie septyni susitarimai buvo patvirtinti Bendrijos vardu ir įsigaliojo 2002 m. birželio 1 d.

4 Pagal Susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo preambulę Susitariančiosios Šalys yra „pasiryžusios gyvendinti laisvą asmenų judėjimą jų teritorijose remiantis Europos bendrijoje taikomomis taisyklėmis“.

5 Šio susitarimo 8 straipsnyje „Socialinės apsaugos sistemos koordinavimas“ numatyta:

„Pagal II priedą Susitariančiosios Šalys numato socialinės apsaugos sistemos koordinavimą, kurio tikslas:

- a) užtikrinti vienodo požiūrio principą;
- b) nustatyti taikomus teisės aktus;
- c) susumuoti visus laikotarpius, kuriuos atsižvelgiama pagal atitinkamų šalių nacionalinius teisės aktus, kad būtų galima gyti ir išsaugoti teisę gauti išmokas ir kad būtų apskaičiuotas tokių išmokų dydis;
- d) mokėti išmokas Susitariančiosios Šalies teritorijoje gyvenantiems asmenims;
- e) skatinti tarpusavio administracinę pagalbą ir valdžios institucijų bei įstaigų bendradarbiavimą.“

6 Susitarimo II priedo, iš dalies pakeisto 2012 m. kovo 31 d. Jungtinio komiteto, steigto pagal tą patį susitarimą, Sprendimu Nr. 1/2012 (OL L 103, 2012, p. 51), 1 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo Susitariančiosios Šalys sutaria tarpusavyje taikyti Europos Sąjungos teisės aktus, kuriuos daroma nuoroda šio priedo A skirsnyje su pakeitimais, padarytais tuo skirsniu, arba tokiems teisės aktams lygiavertės taisyklės.

2. Šio priedo A skirsnyje nurodytuose teisės aktuose vartojama sąvoka „valstybės (-s) narė (-s)“, be valstybių, kurioms taikomi atitinkami Europos Sąjungos teisės aktai, papildomai taikoma ir Šveicarijai.“

7 Šio priedo A skirsnyje, be kita ko, nurodytas Reglamentas Nr. 883/2004.

Reglamentas Nr. 883/2004

8 Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 ir 3 dalyse tvirtinta:

„1. Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

- a) ligos išmokas;
- b) motinystės ir lygiavertės tėvystės išmokas;
- c) invalidumo išmokas;
- d) senatvės išmokas;
- e) maitintojo netekimo išmokas;
- f) išmokas dėl nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų;
- g) išmokas mirties atveju;
- h) bedarbio išmokas;
- i) priešpensinės išmokas;
- j) išmokas šeimai.

<...>

3. Šis reglamentas taip pat taikomas specialioms neįmokinėms išmokoms pinigais, numatytoms 70 straipsnyje.“

9 Šio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai. Tie teisės aktai taikomi remiantis šioje antraštinėje dalyje numatytomis nuostatomis.“

Prancūzijos teisė

10 Pagal pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms taikytinos redakcijos *Code général des impôts* (Bendrasis mokesčių kodeksas) 1600-0 F bis straipsnis:

„I. – Socialinė įmoka nuo pajamų iš turto nustatoma pagal *Code de la sécurité sociale* (Socialinės apsaugos kodeksas) L. 245-14 straipsnį.

<...>“

11 Pagrindinei bylai taikytinos redakcijos Socialin?s apsaugos kodekso L. 245-16 straipsnyje nustatyta:

„I. – L. 245-14 ir L. 245-15 straipsniuose nurodyt? socialini? ?mok? tarifas yra 4,5 %.

II. – Pajamos iš I punkte minim? ?mok? paskirstomos taip:

– 1,15 % dalis atitenka *Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie* (Nacionalinis solidarumo d?l savarankiškumo fondas);

<...>“

12 *Code de l'action sociale et des familles* (Socialin?s paramos ir šeimos kodeksas) L. 14-10-1 straipsnyje nustatyta:

„I. – Nacionalinis solidarumo d?l savarankiškumo fondas siekia ši? tiksl?:

1. Prisideda finansuojant senyvo amžiaus žmoni? ir ne?gali? žmoni? savarankiškumo praradimo prevencij? ir paramos jiems teikim? namuose ir ?staigoje, taip pat finansuojant param? artimiesiems slaugytojams, laikantis vienodo poži?rio ? atitinkamus asmenis visoje nacionalin?je teritorijoje;

<...>

10. Padeda finansuojant investicijas ? techninius ir saugumo standartus, naudojam? patalp? modernizavim? ir nauj? viet? socialin?se ir sveikatos prieži?ros paslaugas teikian?iose ?staigose ir tarnybose k?rim?;

<...>“

13 Šio kodekso L. 14-10-4 straipsnis suformuluotas taip:

„Nacionalinio solidarumo d?l savarankiškumo fondo pajamas sudaro:

<...>

2. Socialin? ?mok?, nurodyt? Socialin?s apsaugos kodekso L. 245-14 straipsnyje, papildanti ?moka ir socialin? ?mok?, nurodyt? šio kodekso L. 245-15 straipsnyje, papildanti ?moka. Šios papildomos ?mokos yra mokamos, tikrinamos ir surenkamos tokiomis pa?iomis s?lygomis ir taikant tas pa?ias sankcijas, kokios taikomos šioms socialin?ms ?mokoms. J? tarifas yra 0,3 %;

<...>“

14 Min?to kodekso L. 232-1 straipsnyje numatyta:

„Kiekvienas Pranc?zijoje nuolat gyvenantis senyvo amžiaus asmuo, negalintis ?veikti dalinio ar visiško savarankiškumo praradimo d?l savo fizin?s arba psichin?s b?kl?s padarini?, turi teis? ? tikslin? savarankiškumo išmok?, sudaran?i? s?lygas jam gauti jo poreikius atitinkan?i? prieži?r?.

Ši visoje nacionalinėje teritorijoje galiojančiomis vienodomis sąlygomis nustatyta išmoka skirta asmenims, kuriems, nepaisant priežiūros, kurią jie gali gauti, reikia pagalbos atlikti pagrindinius kasdienes veiksmus arba nuolatinę priežiūrą.“

15 To paties kodekso L. 232-2 straipsnyje nurodyta:

„Tikslinė savarankiškumo išmoka yra išmoka natūra; laikantis teisės aktuose nustatytų tarifų, ji suteikiama kiekvienam prašymą pateikusiam asmeniui, kuris rodo teisėtą nuolatinį gyvenamąjį vietą ir atitinka taip pat teisės aktuose numatytas sąlygas, susijusias su amžiumi ir savarankiškumo praradimu, vertinamu pagal nacionalinę skalę.“

16 Socialinės paramos ir šeimos kodekso L. 232-4 straipsnyje nustatyta:

„Tikslinė savarankiškumo išmoka lygi paramos gavėjo naudojamos pagalbos teikimo plano dalies sumai, sumažintai dalimi, kurią padengia pats paramos gavėjas.

Ši dalis apskaičiuojama ir patikslinama kiekvieną metų sausio 1 d., atsižvelgiant į paramos gavėjo materialinius išteklius pagal sąlygas, nustatytas L. 132-1 ir L. 132-2 straipsniuose, ir pagalbos teikimo plano sumą, pagal kasmet sausio 1 d. perskaičiuojamą nacionalinę skalę, vadovaujantis L. 232-3-1 straipsniu.

<...>“

17 Šio kodekso L. 245-1 straipsnis suformuluotas taip:

„I. – Kiekvienas neįgalus asmuo, kurio teisėtą nuolatinį gyvenamąją vietą yra žemyninėje Prancūzijoje, Socialinės apsaugos kodekso L. 751-1 straipsnyje nurodytose teritorijose arba Sen Pjero ir Mikelono departamente ir kurio amžius ir negalia atitinka dekretu nustatytas ribas arba kriterijus, ypač atsižvelgiant į tai, kokie ir kiek reikšmingi kompensacijos poreikiai, susiję su jo gyvenimo tikslais, turi teisę į kompensacinę išmoką, kuri yra išmoka natūra ir gavėjo pasirinkimu gali būti teikiama natūra arba išmokama pinigais.

Kai asmuo tenkina amžiaus reikalavimus, kuriais remiantis suteikiama teisė į Socialinės apsaugos kodekso L. 541-1 straipsnyje numatytą išmoką, galimybę gauti kompensacinę išmoką suteikiama pagal šio straipsnio III dalyje numatytas sąlygas.

Kai kompensacinės išmokos gavėjas turi tokia pačią teisę pagal socialinio draudimo sistemą, pagal ją išmokėtinos sumos turi būti išskaičiuotos iš kompensacinės išmokos dekretu nustatytais sąlygomis.

<...>“

18 Minuto kodekso L. 245-6 straipsnyje numatyta:

„Kompensacinė išmoka skiriama laikantis pagal išlaidų pobūdį nustatytų kainių ir sumų ir neviršijant paramos dydžio, kuris gali skirtis, priklausomai nuo paramos gavėjo materialinių išteklių. Didžiausios sumos, kainiai ir paramos dydis nustatomi ministro, atsakingo už neįgalių asmenų reikalus, sakymais. Šios išmokos teikimo sąlygos ir trukmė yra nustatomi dekretu.

Prie išteklių, kuriuos atsižvelgiama nustatant ankstesnėje pastraipoje minėtą paramos dydį, nepriskiriamos:

- iš suinteresuotojo asmens profesin?s veiklos gautos pajamos,
- laikinosios išmokos, išmokos ir rentos iki gyvos galvos, mokamos nukentėjusiesiems nuo nelaiming? atsitikim? darbe arba asmenims, turintiems teis? j? vardu gauti tokias išmokas, kaip nurodyta Bendrojo mokes?i? kodekso 81 straipsnio 8 punkte,
- kompensacin?s pajamos, kuri? s?rašas nustatytas teis?s aktuose;
- sutuoktinio, sugyventinio, asmens, su kuriuo suinteresuotasis asmuo yra sudar?s civilin? solidarumo sutart?, šeimos slaugytojo, kuris, siekiant užtikrinti veiksming? pagalb?, gyvena suinteresuotojo asmens nam? ?kyje, suinteresuotojo asmens t?v?, net jei atitinkamas asmuo gyvena j? namuose, veiklos pajamos,
- Bendrojo mokes?i? kodekso 199 straipsnio I dalies 2 punkte nurodytos rentos iki gyvos galvos, kai jas sudaro pats ne?galus asmuo arba jo t?vai ar teisinis atstovas, seneliai, broliai ir seserys ar vaikai, veikiantys jo naudai,
- tam tikros specializuotos socialin?s išmokos, kuri? s?rašas nustatytas teis?s aktuose.“

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

19 Sutuoktiniai Dreyer yra Pranc?zijos pilie?iai, gyvenantys Pranc?zijoje ir šioje valstyb?je nar?je turintys nuolatin? gyvenam?j? viet? mokes?i? tikslais. R. Dreyer šiuo metu yra pensininkas; savo profesin? veikl? jis vykdo Šveicarijoje, taigi jis ir jo sutuoktin? buvo apdrausti Šveicarijos socialiniu draudimu.

20 2016 m. spalio 31 d. pranešimu d?l išieškojimo, kuris patvirtintas 2016 m. gruodžio 6 d. sprendimu, Pranc?zijos mokes?i? administratorius pritaik? sutuoktini? Dreyer pajamoms iš kilnojamojo turto, ?gyto 2015 metais Pranc?zijoje, bendr?j? socialin? ?mok?, ?mok? socialinei skolai padengti, socialin? ?mok? ir ši? ?mok? papildan?i? ?mok? bei solidarumo ?mok? (toliau kartu – nagrin?jamos ?mokos). Šios ?mokos skirtos trims Pranc?zijos institucijoms, t. y. *Fonds de solidarité vieillesse* (Senatv?s solidarumo fondas) (toliau – FSV), *Caisse d’amortissement de la dette sociale* (Socialin?s skolos padengimo fondas) (toliau – CADES) ir *Caisse nationale de solidarité pour l’autonomie* (Nacionalinis solidarumo d?l savarankiškumo fondas) (toliau – CNSA), finansuoti.

21 Kadangi išmokos, kurias administruoja FSV, CADES ir CNSA ir kurios finansuojamos iš nagrin?jam? ?mok?, yra socialinio draudimo išmokos, sutuoktiniai Dreyer apskund? sprendim? juos apmokestinti šiomis ?mokomis *tribunal administratif de Strasbourg* (Strasb?ro administracinis teismas, Pranc?zija), nes jie jau ?traukti ? Šveicarijos socialin?s apsaugos sistem?, tod?l netur?jo prisid?ti prie Pranc?zijos socialin?s apsaugos sistemos finansavimo, vadovaujantis iš Reglamento Nr. 883/2004 kylan?iu vienos valstyb?s nar?s teis?s akt? taikymo socialin?s apsaugos srityje principu. 2017 m. liepos 11 d. sprendimu *tribunal administratif de Strasbourg* (Strasb?ro administracinis teismas, Pranc?zija) patenkino sutuoktini? Dreyer iešin? ir atleido juos nuo nagrin?jam? ?mok? mok?jimo.

22 Finans? ministras apskund? š? sprendim? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui – *Cour administrative de Nancy* (Nansi administracinis apeliacinis teismas, Pranc?zija).

23 Vis? pirma, finans? ministras, kaip ir Strasb?ro administracinis teismas, patvirtino, kad sutuoktiniai Dreyer tur?t? b?ti atleisti nuo dalies nagrin?jam? ?mok?, skirt? FSV ir CADES, t. y. bendrosios socialin?s ?mokos, ?mokos socialinei skolai padengti, solidarumo ?mokos ir dalies

socialin?s ?mokos. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas teigia, kad ši nagrin?jam? ?mok? dalis yra tiesiogiai ir pakankamai reikšmingai susijusi su tam tikromis socialin?s apsaugos sritimis, todėl jai taikomas Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 1 dalyje numatytas vienos valstyb?s nar?s teis?s akt? taikymo principas. Taigi, kadangi sutuoktiniai Dreyer buvo priskirti prie Šveicarijos socialin?s apsaugos sistemos, jie negal?jo b?ti apmokestinti socialin?mis ?mokomis Pranc?zijoje, siekiant finansuoti Pranc?zijos socialin?s apsaugos sistem?, remiantis 2015 m. vasario 26 d. Sprendime *Ruyter* (C?623/13, EU:C:2015:123) suformuota jurisprudencija.

24 Ta?iau prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas abejoja, ar ši nagrin?jam? ?mok?, t. y. socialin?s ?mokos ir papildomos socialin?s ?mokos, dal?, skirt? CNSA, galima vertinti kaip skirt? socialinio draudimo išmokoms finansuoti, kaip tai suprantama pagal Reglament? Nr. 883/2004, ir kaip turin?i tiesiogin? ir pakankamai reikšming? ryš? su tam tikromis socialinio draudimo sritimis.

25 Šiuo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pažymi, kad, atsižvelgiant ? 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo *Hosse* (C?286/03, EU:C:2006:125) 37 punkt?, matyti, jog, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, išmoka gali b?ti laikoma „socialinio draudimo išmoka“, jeigu ji gav?jams skiriama neatlikus jokio individualaus ir diskrecinio asmenini? poreiki? vertinimo, remiantis teis?s aktuose apibr?žta situacija, ir jeigu ji susijusi su viena iš Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalyje aiškiai išvardyt? rizikos r?ši?.

26 D?l dviej? CNSA išmok?, finansuojam? iš nagrin?jam? ?mok? dalies, t. y. tikslin?s savarankiškumo išmokos (toliau – APA) ir negalios kompensacin?s išmokos (toliau – PCH), prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas mano, kad antroji iš ankstesniame punkte nurodyt? s?lyg? yra ?vykdyta. Ta?iau kyla klausimas, ar pirmoji s?lyga gali b?ti laikoma visiškai ?vykdyta. Iš ties?, pripažindamas, kad APA ir PCH skiriamos be jokio diskrecinio pareišk?jo asmenini? poreiki? vertinimo, remiantis teis?s aktuose apibr?žta situacija, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, atsižvelgdamas ? finans? ministro argument?, pažymi, kad APA ir PCH negali b?ti laikomos skirtomis be jokio individualaus paramos gav?j? asmenini? poreiki? vertinimo, nes j? dydis priklauso nuo ši? gav?j? ištekl? dydžio arba kinta priklausomai nuo j?.

27 Šiomis aplinkyb?mis *Cour administrative d'appel de Nantes* (Nansi administracinis apeliacinis teismas, Pranc?zija) nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui š? prejudicin? klausim?:

„Ar ?mokos ? [CNSA], kuriomis iš dalies finansuojamos [APA ir PCH], turi tiesiogin? ir pakankamai svarb? ryš? su tam tikromis socialinio draudimo sritimis, išvardytomis [Reglamento Nr. 883/2004] 3 straipsnyje, todėl joms taikomas šis reglamentas vien d?l to, kad šios išmokos susijusios su viena iš min?tame 3 straipsnyje išvardyt? sri?i? ir skiriamos neatsižvelgiant ? diskrecin? asmenini? poreiki? vertinim? remiantis teis?s aktuose apibr?žta situacija?“

D?l prejudicinio klausimo

28 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsn? reikia aiškinti taip, kad išmokos, kaip antai APA ir PCH, kad b?t? priskirtos prie „socialinio draudimo išmok?“, kaip tai suprantama pagal ši? nuostat?, turi b?ti laikomos skiriamomis neatlikus jokio individualaus paramos gav?jo asmenini? poreiki? vertinimo, nors j? sumos apskai?iavimas priklauso nuo paramos gav?jo ištekl? arba kinta priklausomai nuo j?.

29 Vis? pirma reikia pažym?ti, kad, remiantis Susitarimo d?l laisvo asmen? jud?jimo 8

straipsniu, susitarian?iosios šalys pagal II pried? numato socialin?s apsaugos sistem? koordinavim?, siekdamos, be kita ko, apibr?žti taikytinus teis?s aktus ir užtikrinti išmok? mok?jim? asmenims, nuolat gyvenantiems susitarian?i?j? šalį? teritorijoje. Šio susitarimo II priedo A skirsnio 1 punkte numatyta tarp susitarian?i?j? šalį? taikyti Reglament? Nr. 883/2004. Tod?l ir atsižvelgiant ? tai, kad pagal min?to susitarimo II priedo 1 straipsnio 2 dalį „šio priedo A skirsnyje nurodytuose teis?s aktuose vartojama s?voka „valstyb? (-?s) nar? (-?s)“, be valstybi?, kurioms taikomi atitinkami Europos S?jungos teis?s aktai, papildomai taikoma ir Šveicarijai“, šio reglamento nuostatos taikomos ir Šveicarijos Konfederacijai (žr. 2018 m. kovo 21 d. Sprendimo *Klein Schiphorst*, C?551/16, EU:C:2018:200, 28 punkt?).

30 Tokiomis aplinkyb?mis ieškov? pagrindin?je byloje, kurie yra valstyb?s nar?s pilie?iai, ?traukti ? Šveicarijos socialin?s apsaugos sistem?, situacija patenka ? Reglamento Nr. 883/2004 taikymo srit? (pagal analogij? žr. 2018 m. kovo 21 d. Sprendimo *Klein Schiphorst*, C?551/16, EU:C:2018:200, 29 punkt?).

31 Kalbant apie prejudicinio klausimo esm?, reikia priminti, kad išmok?, kurios patenka ? Reglamento Nr. 883/2004 taikymo srit?, ir išmok?, kurios ? j? nepatenka, atskyrimas iš esm?s pagr?stas kiekvienos išmokos požymiais, pirmiausia jos tikslais ir skyrimo s?lygomis, o ne tuo, ar pagal nacionalin?s teis?s aktus ši išmoka laikoma socialinio draudimo išmoka (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1998 m. kovo 5 d. Sprendimo *Molenaar*, C?160/96, EU:C:1998:84, 19 punkt?; 2015 m. rugs?jo 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija*, C?433/13, EU:C:2015:602, 70 punkt? ir 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *A (Pagalba negali? turin?iam asmeniui)*, C?679/16, EU:C:2018:601, 31 punkt?).

32 Taigi iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad išmoka gali b?ti laikoma „socialinio draudimo išmoka“, jeigu ji paramos gav?jams skiriama neatlikus jokio individualaus ir diskrecinio asmenini? poreikį? vertinimo, remiantis teis?s aktuose apibr?žta situacija, ir jeigu ji susijusi su viena iš Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalyje aiškiai išvardyt? rizikos r?ši? (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1985 m. kovo 27 d. Sprendimo *Hoeckx*, 249/83, EU:C:1985:139, 12–14 punktus; 2015 m. rugs?jo 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija*, C?433/13, EU:C:2015:602, 71 punkt? ir 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *A (Pagalba negali? turin?iam asmeniui)*, C?679/16, EU:C:2018:601, 32 punkt?).

33 D?l pirmosios ankstesniame punkte min?tos s?lygos primintina, kad ji yra ?vykdyta, jeigu išmoka skiriama remiantis objektyviais kriterijais, kuriuos ?vykdžius ?gyjama teis? ? išmok?, o kompetentinga valdžios institucija negali atsižvelgti ? kitas asmenines aplinkybes (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1992 m. liepos 16 d. Sprendimo *Hughes*, C?78/91, EU:C:1992:331, 17 punkt?; 2015 m. rugs?jo 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija*, C?433/13, EU:C:2015:602, 73 punkt? ir 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *A (Pagalba negali? turin?iam asmeniui)*, C?679/16, EU:C:2018:601, 34 punkt?).

34 Kalbant apie tai, ar išmoka skiriama, ar atsisakoma j? skirti arba ar jos dydis apskai?iuojamas atsižvelgiant ? paramos gav?jo pajamas, šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, kad tokios išmokos skyrimas nepriklauso nuo individualaus pareišk?jo asmenini? poreikį? vertinimo, nes tai yra objektyv?s ir teisiškai apibr?žti kriterijai, kuriais remiantis suteikiama teis? ? ši? išmok?, ir kompetentinga institucija negali atsižvelgti ? kitas asmenines aplinkybes (šiuo klausimu žr. 1993 m. rugpj??io 2 d. Sprendimo *Acciardi*, C?66/92, EU:C:1993:341, 15 punkt?; 2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *De Cuyper*, C?406/04, EU:C:2006:491, 23 punkt? ir 2015 m. rugs?jo 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija*, C?361/13, EU:C:2015:601, 52 punkt?).

35 Be to, 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *A (Pagalba negali? turin?iam asmeniui)*, C?679/16, EU:C:2018:601, 38 punkte Teisingumo Teismas išaiškino: galima daryti išvad?, kad šio sprendimo 32 punkte nurodyta pirmoji s?lyga n?ra ?vykdyta, tik jei kompetentingos institucijos diskrecinis

paramos gavėjo asmenini poreiki vertinimo pobūdis visų pirma yra susijęs su teise ? ši? išmok?. Šie argumentai *mutatis mutandis* taikomi kompetentingos institucijos vykdomam individualiam išmokos gavėjo asmenini poreiki vertinimui.

36 Kalbant apie pagrindinę byloje nagrinjamą išmoką pažymėtina, kad iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, jog kiekvienas bent 60 metų amžiaus asmuo, kuris pagal iš anksto nustatytus kriterijus yra laikomas praradusiu savarankiškumą ir kurio teisėta nuolatinė gyvenamoji vieta yra Prancūzijoje, turi teisę ? APA. PCH išmok? gauna kiekvienas ne?galus asmuo, esantis 60 metų amžiaus arba vyresnis ir nuolat teisėtai gyvenantis Prancūzijoje, kurio negalia atitinka tam tikrus iš anksto nustatytus kriterijus. Neginėjama, kad galimyb? gauti šias dvi išmokas nepriklauso nuo pareiškėjo išteklų. Jeigu ? šiuos išteklius yra atsižvelgiama nustatant faktinę sumą, kuri turi būti išmok?ta paramos gavėjui, iš Socialinės paramos ir šeimos kodekso L. 232-4 ir L. 245-6 straipsni? matyti, kad ši suma apskaičiuojama iš esmės remiantis objektyviais kriterijais, vienodai taikomais visiems paramos gavėjams priklausomai nuo jų išteklų dydžio.

37 Taigi, iš ši? Socialinės paramos ir šeimos kodekso nuostat? matyti, kad atsižvelgimas ? paramos gavėjo išteklius yra susijęs ne su teise ? APA ir PCH, o su ši? išmok? apskaičiavimo metodais, ir šios išmokos turėtų būti suteiktos, kai pareiškėjas atitinka sąlygas, suteikiančias jam teisę ? šias išmokas, neatsižvelgiant ? jo materialinių išteklų dydžio.

38 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad atsižvelgimas ? paramos gavėjo išteklius tik siekiant apskaičiuoti faktines APA ar PCH sumas, remiantis objektyviais, teisės aktais apibrėžtais kriterijais, nereiškia kompetentingos institucijos vykdomo individualaus šio paramos gavėjo asmenini poreiki vertinimo.

39 Priešingai, nei savo rašytinėse pastabose teigia Prancūzijos vyriausyb?, būtų? ?vertinti pareiškėjo savarankiškumo praradimo laipsn? arba negali?, siekiant suteikti APA ir PCH, taip pat nereiškia individualaus šio pareiškėjo asmenini poreiki vertinimo. Iš ties?, kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, „savarankiškumo praradimo“ (siekiant skirti APA) ir „negalios“ (siekiant skirti PCH) vertinim? atlieka gydytojas arba socialinis ir sveikatos priežiūros paslaugų grupės specialistas, arba ?vairi? sričių specialistų grup? pagal iš anksto nustatytas skales, sąrašus ir rezervus, t. y. kaip nurodyta šio sprendimo 34 punkte primintoje jurisprudencijoje, remdamiesi objektyviais, teisės aktais apibrėžtais kriterijais, kurie, jei yra ?vykdyti, suteikia teisę ? atitinkam? išmok?. Tokiomis aplinkybomis negalima teigti, kad APA ir PCH suteikimas priklauso nuo individualaus pareiškėjo asmenini poreiki vertinimo, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 32 punkte nurodyt? jurisprudenciją.

40 Be to, priešingai, nei savo rašytinėse pastabose tvirtina Prancūzijos vyriausyb?, APA ir PCH negali būti priskirtos prie „speciali? ne?mokini? išmok? pinigais“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 3 dalį. Iš ties?, kadangi iš to, kas išdėstyta, ir iš prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo išvad?, apie kurias priminta šio sprendimo 26 punkte, matyti, kad šio sprendimo 32 punkte nurodytos kumuliacinės sąlygos yra ?vykdytos ir kad APA bei PCH turi būti priskirtos prie „socialinio draudimo išmok?“, nereikia tikrinti, ar šios dvi išmokos taip pat gali būti priskirtos prie „speciali? ne?mokini? išmok? pinigais“, nes Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad šios dvi išmok? kategorijos yra alternatyvios (šiuo klausimu žr. 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo *Hosse*, C-286/03, EU:C:2006:125, 36 punkt? ir 2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija*, C-433/13, EU:C:2015:602, 45 punkt?).

41 Atsižvelgiant ? tai, kas išdėstyta, ? pateikt? prejudicin? klausim? reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsn? reikia aiškinti taip, kad išmokos, kaip antai APA ir PCH, kad būtų priskirtos prie „socialinio draudimo išmok?“, kaip tai suprantama pagal ši? nuostat?, turi būti laikomos skiriamomis neatlikus jokio individualaus paramos gavėjo asmenini poreiki vertinimo,

nes ? jo ištekliai atsižvelgiama tik apskaičiuojant faktinį šio išmokų sumą, remiantis objektyviais, teisės aktuose apibrėžtais kriterijais.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 3 straipsnio reikia aiškinti taip, kad išmokos, kaip antai tikslinio savarankiškumo išmoka ir negalios kompensacinė išmoka, kad būtų priskirtos prie „socialinio draudimo išmokų“, kaip tai suprantama pagal šio nuostatą, turi būti laikomos skiriamomis neatlikus jokio individualaus paramos gavėjo asmeninio poreikio vertinimo, nes ? jo ištekliai atsižvelgiama tik apskaičiuojant faktinį šio išmokų sumą, remiantis objektyviais, teisės aktuose apibrėžtais kriterijais.

Parašai.

* Proceso kalba: prancūzų.